

SABIEDRISKO PAKALPOJUMU REGULĒŠANAS KOMISIJA

Ūnijas ielā 45, Rīgā, LV-1039 ♦ Tālrs. 67097200 ♦ Fakss 67097277 ♦ E-pasts sprk@sprk.gov.lv

PADOMES LĒMUMS

R ī g ā

27.09.2013.

Nr.1/25
(prot. Nr.36, 18.p.)

Dabasgāzes tirdzniecības tarifu aprēķināšanas metodika

Izdota saskaņā ar Enerģētikas likuma
6.panta trešo daļu un
likuma "Par sabiedrisko pakalpojumu
regulatoriem"
9.panta pirmās daļas 2.punktu un
25.panta pirmo daļu

1. Vispārīgie jautājumi

1. Dabasgāzes tirdzniecības tarifu aprēķināšanas metodika (turpmāk – metodika) nosaka kārtību, kādā aprēķina un nosaka dabasgāzes tirdzniecības pakalpojuma tarifu un dabasgāzes tirdzniecības diferencētos gala tarifus lietotājiem.
2. Metodikā lietoti šādi termini:
 - 2.1. **abonents** – dabasgāzes lietotājs, kura īpašumā vai lietošanā ir gazificētas telpas, dzīvojamās ēkas vai būves;
 - 2.2. **dabasgāzes tirdzniecības gala tarifi** – tarifi, kas ietver pārvades, uzglabāšanas, sadales pakalpojumu izmaksas un dabasgāzes tirdzniecības cenu;
 - 2.3. **tirdzniecības pakalpojuma sniedzējs** – energoapgādes komersants, kuram izsniegta licence dabasgāzes tirdzniecībai. Tirdzniecības pakalpojums ietver darbības, kas saistītas ar lietotāju uzskaiti un apkalpošanu, lietotāju rēķinu sagatavošanu un apstrādi, lietotāju maksājumu apkalpošanu;

- 2.4. **regulējamo aktīvu bāze (RAB)** – pakalpojumu sniedzēja īpašumā esošie un nomātie uz tirdzniecības pakalpojumu attiecināmie pamatlīdzekļi un nemateriālie ieguldījumi, kā arī krājumu vērtība;
- 2.5. **tarifu pārskata cikls** – laika periods, kuram tiek noteikti tarifi;
- 2.6. **vidējais bāzes tarifs** – atbilstoši izmaksām noteikta tirdzniecības pakalpojuma tarifa vidējā vērtība tarifa pārskata cikla bāzes gadā;
- 2.7. **zemākā siltumspēja** (kcal/n.m^3) – dabasgāzes iepirkšanas līgumā noteikts siltuma daudzums, kas izdalās, pilnīgi sadegot vienam normālajam kubikmetram sausas dabasgāzes, ar nosacījumu, ka ūdens tvaiki, kas atrodas sadegšanas produktos, paliek gāzveida stāvoklī.
3. Nosakot tirdzniecības pakalpojuma tarifu, izmanto pakalpojumu sniegšanas izmaksas.
4. Dabasgāzes tirdzniecības pakalpojuma sniedzējs (turpmāk – pakalpojuma sniedzējs) precīzi un pārskatāmi atspoguļo tirdzniecības pakalpojuma izmaksas, iekļaujot tajās tikai ar tirdzniecības pakalpojumu saistītos aktīvus un darbības. Tarifu aprēķinā iekļaujamās tikai tās tehnoloģiski un ekonomiski pamatotās izmaksas, kas nepieciešamas tirdzniecības pakalpojuma efektīvai sniegšanai.
5. Pakalpojumu sniedzējs lieto izmaksu attiecināšanas modeli, kura pamatprincipus, specifikāciju un ieviešanu saskaņo ar regulatoru. Pēc pakalpojuma sniedzēja lūguma regulators var pārskatīt saskaņoto izmaksu attiecināšanas modeli. Regulators ir tiesīgs uzdot pakalpojumu sniedzējam izstrādāt grozījumus izmaksu attiecināšanas modelī un noteiktā termiņā iesniegt saskaņošanai regulatorā.
6. Tarifu pārskata cikla ilgums ir trīs gadi. Regulators var pieņemt lēmumu par tarifa pārskata cikla pagarināšanu.
7. Ja tirdzniecības apjomu, patēriņa struktūras, valūtu kursu un citu rādītāju prognozes, kas izmantotas, apstiprinot esošos tarifus, atšķiras no faktiskajiem šo rādītāju lielumiem un tas vairāk nekā 500 000 latu apmērā ietekmē pakalpojumu sniedzēja darbības finanšu rādītājus, pakalpojuma sniedzējs ņem vērā šīs atšķirības, nākošajā tarifu projektā par prognožu novirzes summu samazinot vai palielinot plānotos ieņēmumus un tam atbilstoši arī tarifus.
8. Kapitāla izmaksu noteikšanai izmanto RAB un kapitāla atdeves likmi. Kapitāla atdeves noteikšanai izmantojamā RAB atspoguļo faktiskos pakalpojumu sniegšanā veiktos ieguldījumus. Kapitāla atdeves likme ir regulatora noteikta vidējā svērtā likme no pašu kapitālam noteiktās atdeves likmes un aizņemtajam kapitālam – noteiktās ilgtermiņa kredītu procentu likmes. Kapitāla atdeves likmi aprēķina noteiktai pašu kapitāla un aizņemtā kapitāla attiecībai. Kapitāla atdeves likmi nosaka tā, lai neietekmētu pakalpojuma sniedzēja izvēli starp pašu kapitāla un aizņemtā kapitāla izmantošanu. Pēc pakalpojuma sniedzēja pieprasījuma pirms tarifu projektu iesniegšanas regulators nosaka kapitāla atdeves likmi.
9. Saskaņā ar likumu „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” tarifi atbilst ekonomiski pamatotām izmaksām. Nosakot bāzes tarifu, regulators veic peļņas un izmaksu analīzi un novērtēšanu.
10. Pakalpojuma sniedzējs visas izmaksas uzrāda ar precizitāti līdz 0,5 tūkstošiem latu [tūkst.Ls] un pārdotās dabasgāzes daudzumu – ar precizitāti līdz 10 tūkstošiem kubikmetru [tūkst.n.m³].

2. Tirdzniecības pakalpojuma izmaksu aprēķins

11. Tirdzniecības pakalpojuma izmaksas sastāv no kapitāla izmaksām (I_{kap}), ekspluatācijas (I_{ekspl}) izmaksām un nodokļiem (I_{nod}). Tarifu aprēķinā ir iekļaujamas tikai tās izmaksas, kas attiecas uz tirdzniecības pakalpojumu sniegšanu un ir pamatotas.

$$I_{tirdzn} = I_{kap} + I_{ekspl} + I_{nod}$$

12. Tirdzniecības pakalpojuma izmaksās neiekļauj izmaksas (kapitāla un ekspluatācijas izmaksas), kas rodas, pārdodot dabasgāzi gāzes transporta uzpildes stacijās.

2.1. Kapitāla izmaksas

13. Kapitāla izmaksas veido kapitāla atdeve un nolietojums (amortizācija):

$$I_{kap} = I_{nol} + P,$$

kur

I_{kap} – kapitāla izmaksas [Ls];

I_{nol} – pamatlīdzekļu nolietojums un nemateriālo ieguldījumu vērtības norakstījums [Ls];

P – kapitāla atdeve [Ls].

14. Pamatojoties uz kapitāla atdevi, regulators analizē pakalpojumu sniedzēja darbības rentabilitāti tarifu pārskata ciklā. Pakalpojuma sniedzējs veido tādu kapitāla izmaksu un to attiecināšanas uzskaiti atbilstoši tirdzniecības pakalpojumam, kas dod precīzu un nepārprotamu priekšstatu par izmaksu izmaiņām.

2.1.1. Regulējamo aktīvu bāze

15. RAB vērtību regulators nosaka uz tarifu pārskata cikla bāzes gada sākumu, attiecinot uz to tikai izmantojamās aktīvus vai to daļu, aprēķinos izmantojot iepriekšējā gada finanšu pārskata atlikušo bilances vērtību gada beigās. Regulējamo aktīvu vērtībā neietilpst finanšu ieguldījumi, debitoru parādi, vērtspapīri, līdzdalība kapitālos un naudas līdzekļi, kā arī pārdošanai paredzētās dabasgāzes krājumi. RAB atbilst ilgtermiņa pakalpojumu sniegšanai piesaistītā kapitāla vērtībai (pašu kapitāls un ilgtermiņa kredīti vai nomāto aktīvu kapitāla daļa).
16. Nosakot RAB vērtību, ņem vērā līdz 2008.gada 1.janvārim veikto pamatlīdzekļu pārvērtēšanu rezultātus. Pēc 2008.gada 1.janvāra veikto pamatlīdzekļu pārvērtēšanu rezultātus RAB vērtībā neiekļauj. No pārvērtēto aktīvu bilances vērtības atskaita uz šiem pamatlīdzekļiem attiecināto pārvērtēšanas rezervi, kas attiecas uz pamatlīdzekļu pārvērtēšanu laika periodā pēc 2008.gada 1.janvāra.
17. Pamatlīdzekļus, kas iegūti no pieslēguma maksas, kura saņemta no lietotāja, neiekļauj RAB vērtībā un atbilstošo pamatlīdzekļu nolietojumu nesedz ar tarifu. Tarifu aprēķinā neiekļauj kapitāla atdevi no attiecīgajiem aktīviem.
18. Pamatlīdzekļu, kas netiek efektīvi izmantoti tirdzniecības pakalpojuma sniegšanai, bilances vērtību neietver RAB vai tajā ietver daļēji, un attiecīgo pamatlīdzekļu

nolietojumu nesedz ar tarifu. Ja tarifu aprēķinā ir iekļauti aktīvi vai aktīvu daļa, kuru neizmanto tirdzniecības pakalpojuma sniegšanai, pakalpojuma sniedzējs veic korekcijas arī kapitāla atdeves aprēķinā. Regulators var uzdot komersantam iesniegt pamatlīdzekļu tehniskā stāvokļa un kalpošanas ilguma izvērtējumu.

2.1.2. Kapitāla atdeve

19. Kapitāla atdevi aprēķina pēc formulas:

$$P = RAB \times wacc,$$

kur

P – kapitāla atdeve [Ls]

RAB – RAB vērtība tarifu pārskata cikla bāzes gada sākumā [Ls];

wacc – vidējā svērtā kapitāla atdeves likme [%].

20. Vidējo svērtā kapitāla atdeves likmi aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$wacc = r_e \times E/(E+D) + r_d \times D/(E+D),$$

kur

wacc – vidējā svērtā kapitāla atdeves likme [%];

r_e – pašu kapitāla atdeves likme;

E/(E+D) – pašu kapitāla attiecība pret kopējo (pašu un aizņemto) kapitālu;

r_d – aizņemtā kapitāla atdeves likme;

E/(E+D) – aizņemtā kapitāla attiecība pret kopējo (pašu un aizņemto) kapitālu.

21. Pašu kapitāla atdeves likmi aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$r_e = r_f + r_c,$$

kur

r_f – Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijā (OECD) ietilpstošo valstu vidējā valsts ilgtermiņa (bezrisks) vērtspapīru % likme;

r_c – risks piemaksa, kas ietver valsts riska un nozares riska novērtējumu.

22. Aizņemtā kapitāla atdeves likmi nosaka kā:

- 22.1. vidējo ilgtermiņa kredītu likmi iekšzemes komersantiem, to samazinot par iespējamo apjoma atlaidi;

- 22.2. pakalpojumu sniedzēja faktiskā ilgtermiņa kredītu vidējo likmi;

- 22.3. ilgtermiņa valsts parāda vērtspapīru likmes un nozares riska piemaksas summu.

23. Prognozēto kapitāla atdevi izvērtē visam tarifu pārskata ciklam, lai noteiktu pakalpojuma tarifu pamatotību un pakalpojumu sniedzēja darbības rentabilitāti.

2.1.3. Pamatlīdzekļu nolietojums un nemateriālo ieguldījumu vērtības norakstījums

24. Pamatlīdzekļu nolietojumu un nemateriālo ieguldījumu vērtības norakstījumu aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$I_{\text{not}} = I_{\text{notpam}} + I_{\text{notnem}},$$

kur

I_{not} – pamatlīdzekļu nolietojums un nemateriālo ieguldījumu vērtības norakstījums [Ls];

I_{notpam} – pamatlīdzekļu nolietojums [Ls];

I_{notnem} – nemateriālo ieguldījumu izveidošanas izmaksu norakstījums [Ls].

25. Pamatlīdzekļu nolietojumu aprēķina saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem un pakalpojuma sniedzēja pieņemto grāmatvedības politiku.
26. Ja pamatlīdzekļi nav pilnībā noslogoti, aprēķināto nolietojumu koriģē atbilstoši pamatlīdzekļu lietderīgai izmantošanai.
27. Nemateriālo ieguldījumu izveidošanas izmaksu norakstījumu aprēķina pētniecības un pakalpojuma sniedzēja attīstības izmaksām, koncesiju, patentu, licenču, preču zīmju un citu nemateriālo ieguldījumu izmaksām (izņemot pakalpojuma sniedzēja nemateriālo vērtību), ņemot vērā starptautiskos grāmatvedības standartus un pakalpojuma sniedzēja pieņemto grāmatvedības politiku.

2.2. Nodokļi

28. Nekustamā īpašuma nodokli (I_{pnod}) par pakalpojuma sniedzēja īpašumā un nomā esošām ēkām, būvēm un zemi aprēķina saskaņā ar normatīvajiem aktiem.
29. Uzņēmumu ienākuma nodokli (I_{ienod}) aprēķina saskaņā ar normatīvajiem aktiem.

2.3. Eksploatācijas izmaksas

30. Pakalpojuma sniedzēja eksploatācijas izmaksas (I_{ekspl}) aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$I_{ekspl} = I_{pers} + I_{rem} + I_{saimn} ,$$

kur

I_{pers} – personāla un sociālās izmaksas [Ls];

I_{rem} – kārtējo īpašuma uzturēšanai nepieciešamo un veikto eksploatācijas remontu izmaksas [Ls];

I_{saimn} – pārējās saimnieciskās darbības izmaksas [Ls].

31. Personāla un sociālās izmaksas aprēķina saskaņā ar Darba likumu un sociālās apdrošināšanas jomu reglamentējošiem normatīvajiem aktiem.
32. Īpašuma uzturēšanai nepieciešamo un veikto kārtējo eksploatācijas remontu izmaksas un darbu, kuri nepieciešami pakalpojuma sniedzēja bilanci esošo un nomāto aktīvu un administrēšanas aktīvu pamatlīdzekļu (ēku, būvju, iekārtu u.c.) uzturēšanai darba kārtībā un saglabāšanai, un kurus veic citi komersanti, izmaksas noraksta un iegrāmato pārskata periodā, kurā tās radušās. Remonta nepieciešamību nosaka pakalpojuma sniedzēja pienākums gādāt par drošu un nepārtrauktu tirdzniecības pakalpojuma veikšanu. Remontu izmaksas, kuras tiek kapitalizētas, šajā pozīcijā neuzskaita.
33. Pārējās saimnieciskās darbības izmaksas ir ar pakalpojuma sniedzēja saimniecisko darbību saistītās izmaksas, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu regulējamo tirdzniecības pakalpojumu sniegšanu, un netiek iekļautas citos izmaksu posteņos.

3. Maksa par tirdzniecības pakalpojumu

34. Tirdzniecības pakalpojuma vidējo bāzes tarifu aprēķina, dalot kopējās tirdzniecības pakalpojuma izmaksas ar dabasgāzes abonētu skaitu:

$$T_t = \frac{I_{tirdzn}}{n_{ab}},$$

kur

T_t – maksa par tirdzniecības pakalpojumu [Ls];

I_{tirdzn} – kopējās tirdzniecības pakalpojuma izmaksas [Ls];

n_{ab} – kopējais dabasgāzes abonentu skaits.

35. Maksu par tirdzniecības pakalpojumu attiecīgai patēriņa grupai aprēķina, dalot katras grupas īpatnējās tirdzniecības pakalpojuma izmaksas ar attiecīgās grupas gada kopējo patēriņu, un izsaka Ls/tūkst.n.m³.

$$T_{t.dif.(1-8)} = \frac{I_{tirdzn} \times n_{ab(1-8)}}{Q_{tirdzn.(1-8)} \times n_{ab}},$$

kur

$T_{t.dif.(1-8)}$ – maksa par tirdzniecības pakalpojumu attiecīgajā patēriņa grupā [Ls/tūkst.n.m³];

I_{tirdzn} – tirdzniecības pakalpojuma izmaksas [Ls];

$n_{ab(1-8)}$ – dabasgāzes abonentu skaits attiecīgajā patēriņa grupā;

n_{ab} – kopējais dabasgāzes abonentu skaits;

$Q_{tirdzn.(1-8)}$ – dabasgāzes patēriņa grupas gada tirdzniecības apjomi [tūkst.n.m³].

4. Dabasgāzes tirdzniecības cenas aprēķins

36. Iesniedzot tarifu projektu, tirdzniecības pakalpojuma sniedzējs iesniedz dabasgāzes tirdzniecības cenas prognozi Ls/1000 m³ ar soli 5 Ls/1000 m³, sākot no zemākās iespējamās līgumcenas, kas aprēķināta atbilstoši dabasgāzes iepirkšanas līguma nosacījumiem dabasgāzei, izmantojot triju iepriekšējo gadu vēsturiskos datus.
37. Dabasgāzes tirdzniecības cenu kārtējam mēnesim (N) aprēķina pēc „pirmais iekšā – pirmais ārā” (FIFO) metodes, aprēķinam izmantojot faktisko siltumspēju, saskaņā ar šādu formulu:

$$C_N = \frac{C_{lig.kraj.N} \times Q_{tirdzn.no IPGK.N} \times F_k + C_{lig.N} \times Q_{tirdznt.N}}{Q_{tirdzn.no IPGK.N} + Q_{tirdznt.N}},$$

kur

C_N – dabasgāzes tirdzniecības cena N mēnesī [Ls/tūkst.n.m³];

$C_{lig.kraj.N}$ – pēc FIFO metodes aprēķinātā no dabasgāzes krātuves izņemamās dabasgāzes cena N mēnesī [Ls/tūkst.n.m³];

$Q_{tirdzn.no IPGK.N}$ – dabasgāzes krātuvē uzglabātais un Latvijas lietotājiem piegādājama dabasgāzes apjoms N mēnesī [tūkst.n.m³];

F_k – dabasgāzes iepirkuma finansēšanas izmaksu koeficients;

$C_{lig.N}$ – dabasgāzes iepirkuma (līguma) cena dabasgāzei, ko piegādā bez dabasgāzes krātuves starpniecības N mēnesī [Ls/tūkst.n.m³];

$Q_{tirdzn.t.N}$ – Latvijas lietotājiem piegādājama dabasgāzes apjoms N mēnesī, neizmantojot dabasgāzes krātuvi [tūkst.n.m³].

38. Pakalpojumu sniedzējs kopā ar tarifu projektu iesniedz regulatoram priekšlikumu par dabasgāzes iepirkuma finansēšanas izmaksu koeficienta F_k vērtību un tā pamatojumu.
39. Apstiprinot diferencētos tirdzniecības gala tarifus, regulators nosaka, kā pārskata periodā piemērot aprēķināto dabasgāzes tirdzniecības cenu.
40. Diferencētajos dabasgāzes tirdzniecības gala tarifos (turpmāk – diferencētie gala tarifi) iekļauj uzglabāšanas, pārvades, sadales un tirdzniecības pakalpojumu izmaksas un dabasgāzes tirdzniecības cenu, ņemot vērā dabasgāzes patēriņa apjomu gadā.
41. Diferencētos tirdzniecības gala tarifus lietotājiem aprēķina saskaņā ar šādām formulām:

$$K_{pārv.} = \frac{T_{PSOLV.b.} \times Q_{nod.SSO}}{Q_{tirdzn.vid.}}$$

$$K_{uzgl} = \frac{(T_{GKOies} + T_{GKOizņ}) \times Q_{GKOnodPSOLVvid} + T_{GKO.gl.} \times Q_{GKO.gl.LV}}{Q_{tirdzn.vid}}$$

$$T_{(1-8)gala\ tirdzn.N} = C_N + K_{pārv} + K_{uzgl} + T_{dif(1-8)SSO} + T_{t.dif(1-8)},$$

kur

$K_{pārv.}$ – pārvades sistēmas pakalpojumu komponente tirdzniecības gala tarifā, [Ls/tūkst.n.m³];

$T_{PSOLV.b.}$ – pārvades sistēmas pakalpojuma bāzes tarifs Latvijas lietotāju apgādei, [Ls/tūkst. m³];

$Q_{nod.SSO}$ – sadales sistēmas operatoram nodotais dabasgāzes apjoms [tūkst.n.m³];

$Q_{tirdzn.vid.}$ – vidējais prognozētais gada tirdzniecības apjoms [tūkst.n.m³];

K_{uzgl} – dabasgāzes uzglabāšanas pakalpojumu komponente tirdzniecības gala tarifā, [Ls/tūkst.n.m³];

T_{GKOies} – gāzes krātuves operatora (GKO) iesūkņēšanas pakalpojuma bāzes tarifs [Ls/tūkst.n.m³];

$T_{GKO.gl.}$ – glabāšanas pakalpojuma bāzes tarifs [Ls/tūkst.n.m³/gadā];

$T_{GKOizņ}$ – izņemšanas pakalpojuma bāzes tarifs [Ls/tūkst.n.m³];

$Q_{GKOnodPSOLVvid}$ – pārvades sistēmas operatoram nodotais dabasgāzes apjoms Latvijas lietotāju apgādei [tūkst.n.m³];

$Q_{GKO.gl.LV}$ – GKO glabātais dabasgāzes apjoms Latvijas lietotāju apgādei [tūkst.n.m³];

$T_{(1-8)gala\ tirdzn.}$ – diferencētie tirdzniecības gala tarifi lietotājiem [Ls/tūkst.n.m³];

C_N – dabasgāzes tirdzniecības cena N mēnesī [Ls/tūkst.n.m³];

$T_{dif(1-8)SSO}$ – diferencētie sadales pakalpojuma tarifi sadales sistēmas lietotājiem atkarībā no dabasgāzes patēriņa apjoma [Ls/tūkst.n.m³];

$T_{t.dif(1-8)}$ – maksa par tirdzniecības pakalpojumu lietotājiem atkarībā no dabasgāzes patēriņa apjoma [Ls/tūkst.n.m³].

5. Tarifu noteikšanas procedūra

5.1. Tarifu projekta izstrādāšana un iesniegšana

- 42. Tarifa projektu pakalpojuma sniedzējs izstrādā saskaņā ar šo metodiku, nosakot izmaksas attiecībā uz bāzes tarifu.
- 43. Tarifu projekts sastāv no divām daļām:
 - 43.1. tarifu projekta pirmo daļu veido vidējo bāzes tarifu aprēķins un tā pamatojošās izmaksas. Vidējais bāzes tarifs tiek aprēķināts, pamatojoties uz bāzes gadam prognozētajām izmaksām sadalījumā pa šajā metodikā apskatītajām izmaksu pozīcijām. Vienlaicīgi ar bāzes gadam prognozētajām izmaksām pakalpojuma sniedzējs iesniedz regulatoram informāciju par sagaidāmajām izmaksām kārtējā gadā un divu iepriekšējo gadu faktiskajām izmaksām;
 - 43.2. tarifu projektu otrā daļa ietver diferencēto gala tarifu.
- 44. Diferencētos gala tarifus pakalpojuma sniedzējs aprēķina tā, lai prognozēto diferencēto tarifu ieņēmumu kopsumma nepārsniegtu prognozētos ieņēmumus tirdzniecības vidējam gala tarifam.
- 45. Vienlaikus ar tarifu projektu pakalpojuma sniedzējs var iesniegt regulatoram pieprasījumu atļaut pašam noteikt tarifus saskaņā ar šo metodiku.

5.2. Tarifu projekta izvērtēšana

- 46. Tarifu projektu regulators izvērtē likumā „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” noteiktajos termiņos.
- 47. Regulators apstiprina vai noraida dabasgāzes tirdzniecības gala tarifus, izvērtējot to pamatojošās izmaksas.
- 48. Tarifu projekta izvērtēšanas laikā pakalpojuma sniedzējs var iesniegt tarifu projekta labojumus un papildinājumus.
- 49. Regulatora noteiktie tarifi ir spēkā līdz jaunu tarifu noteikšanai.
- 50. Tarifa pārskata ciklā pakalpojuma sniedzējs var iesniegt regulatoram jaunu tarifu projektu.
- 51. Ja regulators ir apstiprinājis vidējo bāzes tarifu un atbilstoši Enerģētikas likuma 6.panta trešajai daļai devis atļauju pakalpojuma sniedzējam pašam noteikt tarifus, tad komersants nosaka tarifus saskaņā ar šo metodiku, ievērojot šādu kārtību.
- 51.1 Ja pakalpojuma sniedzējs tarifu pārskata cikla laikā pieņem lēmumu par jauniem tarifiem, tad ne vēlāk kā divus mēnešus pirms jauno tarifu spēkā stāšanās brīža tas publicē tarifus oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis”. Vienlaikus pakalpojuma sniedzējs iesniedz regulatoram pamatojumu jaunajiem tarifiem un informāciju par iepriekšējā perioda faktiskajām izmaksām, jauno tarifu prognozētos datus, kā arī salīdzinājuma tabulas, kurās norādītas lietotāju strukturālās izmaiņas, un citus dokumentus, kuri pamato jauno tarifu nepieciešamību.
- 51.2. Regulators 21 dienas laikā pēc tarifu saņemšanas izvērtē:
 - 51.2.1. iesniegto tarifu atbilstību šai metodikai;
 - 51.2.2. iesniegto tarifu ekonomisko pamatojumu.
- 51.3. Ja regulators 21 dienas laikā pēc tarifu saņemšanas nav pieņēmis lēmumu par iesniegto tarifu neatbilstību šai metodikai vai nav noraidījis iesniegto tarifu ekonomisko pamatojumu, tad tarifi stājas spēkā pakalpojuma sniedzēja noteiktajā laikā.

- 51.4. Ja regulators 21 dienas laikā pēc tarifu saņemšanas pieņem lēmumu par iesniegto tarifu neatbilstību šai metodikai vai noraida tarifu ekonomisko pamatojumu, tad tarifi nestājas spēkā pakalpojuma sniedzēja noteiktajā laikā. Pieņemto lēmumu regulators 7 dienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas nosūta pakalpojuma sniedzējam un publicē oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis” paziņojumu par pieņemto lēmumu, kurā atsauc tarifu spēkā stāšanos.
52. Ja mainās rentabilitāti ietekmējošie faktori, regulators var ierosināt tarifu pārskatīšanu.

6. Noslēguma jautājumi

53. Ar 2014.gada 1.janvāri visā metodikas tekstā apzīmējums „Ls” un vārds „lati” attiecīgajā locījumā tiek aizstāts ar apzīmējumu „EUR” un vārdu „euro”.
54. Ar 2014.gada 1.janvāri 36.punktā skaitļi un apzīmējumi „5 Ls/1000 m³” tiek aizstāti ar skaitļiem un apzīmējumiem „7,1144 EUR/1000 m³”.
55. Tarifu projektu, kurš aprēķināts un iesniegts regulatorā pirms *euro* ieviešanas dienas, sagatavo un aprēķina latos. Sākot ar *euro* ieviešanas dienu, latos aprēķinātu tarifu projektu, kura izvērtēšana nav pabeigta, pakalpojuma sniedzējs konvertē *euro*, ievērojot Eiropas Savienības Padomes noteikto maiņas kursu un *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus (turpmāk - konvertētais tarifu projekts). Konvertētā tarifu projekta izmaksu kopsumma veidojas no konvertētajām tarifu projekta aprēķinā iekļautajām izmaksu pozīcijām un to kopsumma nepārsniedz izvērtēšanā esošā tarifu projekta izmaksu kopsummu latos, kura konvertēta *euro*, ievērojot Eiropas Savienības Padomes noteikto maiņas kursu un *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus. Tarifu projektu, kurš aprēķināts un iesniegts regulatorā *euro* ieviešanas dienā vai pēc tās, sagatavo un aprēķina *euro*. Pamatojošajos dokumentos norāda tādu valūtu, kāda tiek izmantota tos sagatavojot atbilstoši grāmatvedības uzskaites prasībām un *Euro* ieviešanas kārtības likumam.
56. Atzīt par spēku zaudējušu Dabaszāģes tirdzniecības tarifu aprēķināšanas metodiku, kas apstiprināta ar Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas 2008.gada 27.februāra lēmumu Nr.58 (Latvijas Vēstnesis 2008, 36.nr.).
57. Metodika stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas oficiālajā izdevumā „Latvijas Vēstnesis”.

Priekšsēdētājs

V.Lokenbahs